

Hugo Bouter

Letten op het einde

‘Houd uw voorgangers in herinnering die het woord van God tot u gesproken hebben, en volg, terwijl u het einde van hun wandel beschouwt, hun geloof na’.

Hebreeën 13:7

Niet van alle dienstknechten van God op aarde was het einde, d.i. de uitkomst, de afloop goed. Wij kunnen natuurlijk denken aan Henoch, die vele jaren met God wandelde en toen plotseling werd ‘thuisgehaald’, door God werd opgenomen in de hemel (Gen. 5:22,24). Of aan Elia, die aan het einde van zijn leven door God werd geëerd door middel van een spectaculaire ‘hemelvaart’ (2 Kon. 2). Wij kunnen denken aan profeten, aan aartsvaders, aan apostelen en martelaren (lett. ‘getuigen’), aan dienstknechten en gezanten van God. Sommigen hadden een royale ingang in Gods Koninkrijk, anderen werden met moeite behouden, weer anderen leden schade en werden gered als door vuur heen (1 Kor. 3:15; 1 Petr. 4:18; 2 Petr. 1:11).

Daarom roept Gods Woord ons ertoe op te letten op het einde, de uitgang van de weg van onze voorgangers en vooral hun *geloof na* te volgen (Hebr. 13:7). Het is niet zó dat alle genoemde bijbelse personen in deze brief onze ‘voorgangers’ zijn in de zin van Hebreeën 13, maar wel zijn ze ons voorgegaan en heeft het einde van hun levenswandel ons iets te zeggen. Het leven *door het geloof*, zoals dat wordt uitgebeeld door de geloofshelden van Hebreeën 11, is het positieve dat wij voor ogen mogen houden en dat wij moeten navolgen. Wij hebben ‘een grote wolk van getuigen rondom ons’, en Jezus Zelf is ‘de overste Leidsman en Voleinder van het geloof (Hebr. 12:1-2).

Blindheid als het einde, zowel letterlijk als figuurlijk

Gods Woord toont ons ook negatieve voorbeelden en dat is om ons te *waarschuwen*. Ik noem een zestal voorbeelden:

- (1) Als wij denken aan de *aartsvaders*, zien wij zowel bij Isaak als bij Jakob blindheid aan het einde van hun leven (Gen. 27:1; 48:10). Bij Isaak was er ook blindheid in *geestelijke* zin: hij vergiste zich in het uur van zijn dood, en in het grote onderscheid tussen Jakob en Esau en het plan dat God met hen beiden had. Bij Jakob daarentegen was er opvallend veel geestelijk inzicht, ondanks zijn lichamelijke handicap, want hij zegende al zijn zonen overeenkomstig Gods gedachten. Let hier op het contrast met Mozes, die honderd twintig jaar oud was toen hij stierf. Maar 'zijn oog was niet verduisterd en zijn kracht was niet geweken' (Deut. 34:7). Hij was een toonbeeld van geestelijke kracht!
- (2) De twaalfde en laatste *richter*, Simson, eindigde zijn leven ook in blindheid door toedoen van de Filistijnen (Richt. 16:21). Deze vijanden, die niet besneden waren, overheersten in die tijd het volk van God. Zij vormen een beeld van naambelijders, die geen deel hebben aan de waarde van de dood van Christus (vgl. Kol. 2:11, 13). Dit spreekt van verblinding door naamchristenen.
- (3) Het *priesterschap* in de lijn van Itamar eindigde met de oude en blinde priester Eli (1 Sam. 3:2,13,27-36; vgl. 1 Kon. 2:27). Dit getuigt van het verlies van onderscheidingsvermogen in de dingen van God.
- (4) De laatste *koning* van Juda, Sedekia, eindigde eveneens als een blind man, en wel door toedoen van de Babyloniërs (2 Kon. 25:7). De tegenhanger van de macht van Babel is het grote Babylon van de eindtijd, dat gekenmerkt wordt door enorme *verwarring* op geestelijk gebied (Openb. 18:2). De contouren van dit machtsstelsel worden steeds duidelijker zichtbaar in onze dagen, waar de Schrift wordt losgelaten en het woord van mensen norm wordt. Satan zal de ogen van velen verblinden.
- (5) De uiteindelijke toestand van Gods aardse volk bij de eerste komst van Christus droeg ook het kenmerk van *blindheid*, ja, van het liefhebben van de duisternis (Joh. 1:5; 3:19-21). De blindheid van *Israël* duurt voort totdat de bedekking op hun gezicht wordt weggenomen en het volk (d.i. het overblijfsel daarvan) terugkeert tot de Heer (Joh. 9:39-41; 12:40; Rom. 11:8-10,25; 2 Kor. 3:16).

(6) De eindfase van het christelijk getuigenis op aarde wordt helaas ook gekenmerkt door geestelijke *verblindings*. Er is misleiding en manipulatie op allerlei gebied, zeker op het terrein van de geestelijke gaven. De betovering, de 'magie' van boze mensen en bedriegers (lett. 'tovenaars') strooit zand in de ogen van goedgebouwde mensen (2 Tim. 3:8, 13). Denk hierbij ook aan de blindheid van Laodicea, de laatste van de zeven gemeenten van Openbaring 2 en 3, die de hele periode van de christenheid representeren (Openb. 1:19; 3:14-22).

Het ergste is dat men het niet beseft en zich beroemt op ingebeelde rijkdom en zegt: 'Ik ben rijk en verrijkt en heb aan niets gebrek'. Maar er is ook *nu* nog gelegenheid tot bekering: Christus staat aan de deur van ons hart en Hij klopt. Hij wil bij ons binnenkomen en de maaltijd met ons houden! Hij biedt ons ogenzalf aan om onze ogen te zalven, opdat wij kunnen *kijken* (Openb. 3:18). Laten wij zo in de weg van de volharding en van de vertroosting van de Schriften de hoop vasthouden en volharden tot het einde (Rom. 15:4).

Oude Sporen 2016

